

**VYTAUTAS
KERNAGIS**
apie AIDS...

AIDS KRONIKA

N R. 16 1991 M. BIRŽELIO 1-30 K A I N A 40 K A P.

Ponai ir Ponios! Panelės ir jų Kavalieriai! Pagaliau - Kavalieriai ir Kavalieriai!!!

Be abejo, jeigu tik norite (ir dar galite), darykit tarpusavyje viską, ko tik gėdžia Jūsų siela ir kūnas - mylėkit, mylėkitės, būkit mylimi tų, kuriuos mylite ir t.t., ir t.t. Bet tik su viena sąlyga: kad niekada po to juodas kaltės jausmas ar net mirties sakalo sparnas nė akimirksniui neužtemdytų to tokio giedro, žydro, gilaus, saulėto ir žvaigždėto Jūsų miegamąjį (ar kokios kitos tuo metu Jums patikusios vietos) dangaus...

*Tai tik, gerbiamųjų, žinau
Naujami!*

Saulius Čaplinkas

ŽVILGSNIS Į PASAULI

JAV yra 160 000 žmonių, sergančių AIDS.

Vieno ligonio gydymui reikia nuo 50 iki 75 tūkst. dolerių, TSRS - 30 - 35 tūkst. rublių per metus. Čia 2000 m. AIDS ligoniams gydyti prireiks mažiausiai 40 - 45 milijardų rublių. TSRS visai sveikatos apsaugai dabar skiriama tik 37 milijardai.

Baltarusijoje, Ukrainoje, RTFSR papildytas 126 BK str. Už blogą pareigų vykdymą medicinos darbuotojai gali būti nuteisti iki 5 m. laisvės atėmimo, už tyčinį medicininės paslapties išdavimą - iki 1 metų arba bausdą iki 1000 rublių, o jeigu tai turėjo sunkinančių pasekmių - 2 m. arba 2000 rublių bausdą, arba atimama teisė dirbti medicinos srityje.

Indonezijos Ballo salos kurortas - rizikinga vieta užsikrėsti ŽIV infekcija, nors, pačioje Indonezijoje yra tik 28 žinomi užsikrėtę šia infekcija asmenys.

Išsivystęs turizmas Azijoje pakeitė žmonių poelgius, jų seksualinį elgesį. Todėl čia sparčiai plinta prostitucija ir vyrų transvesticizmas.

Roiterio agentūra pranešė, jog Pietų Korėjoje balandžio mėnesį rasti 5 asmenys, užsikrėtę ŽIV. Iš viso tokių užsikrėtusių asmenų yra 130.

Pietų Korėjoje tyrimai dėl ŽIV yra privalomi jūreiviams, kai kuriems atvykusiems asmenims.

Užsikrėtę asmenys patys privalo pranešti savo partneriams. Priešingu atveju jiems gresia kalėjimas iki 3 metų. Deja, praktikoje tai sunkiai įgyvendinama.

ABORTAS...

Jūs nematėte, kaip tai atrodo? Atsiverskite 4 puslapį...

KREIPIMASIS

Respublikos gydymo ir profilaktikos įstaigoms

Lietuvos AIDS profilaktikos centras (LAPC) dirba jau beveik du metus. Formuojasi jo struktūra, renkami darbuotojai, detalizuojamos pagrindinės funkcijos ir darbo metodai. Tuo pačiu metu iškyla daugybė problemų, ne tik visuomenei, bet ir medicinai. Nuo jų sprendimo priklausys žmogaus imunodeficitinio viruso (ŽIV) infekcijos profilaktikos sėkmė.

Pasaulinė sveikatos organizacija teigia, kad AIDS palietė visas medicinos sritis. AIDS dar labiau paryškina egzistuojančios sveikatos sistemos netobulumą, apgallėtiną medicinos įstaigų būklę. Atsisikleidė kai kurių medikų abejingumas, tuščios ambicijos, žinių stoka. Neretas ir fenomenas, kai niekam nieko nereikia.

Jokia medicinos sritis viena ir izoliuota nuo kitų negali imtis AIDS profilaktikos ir monopofozuoti šios veiklos. Vienos ar kelių specialybių gydytojai nepajėgūs apimti visų su AIDS susijusių ligų ir problemų. LAPC taip pat nepajėgus nuveikti tokį darbą, todėl mes ne tik intensyviai ieškosime kitų medikų paramos, bet ir aktyviai kišimės ten, kur, mūsų nuomone, reikalingos permainos, stengsimės kuo efektyviau integruoti į susiformavusią sveikatos sistemą.

Viena iš specialybių, labai artima AIDS - venerologija. Šios srities specialistai turi didžiausią patirtį diagnozuojant, gydant ytinu keliu plintančias ligas (LKPL). Jų sukauptą patirtį šioje srityje labai vertinga, tačiau mūsų nepatenkina esama padėtis. Pernelyg mažais žingsniais žengiama pirmyn. Reikia atmesti ambicijas, stengtis išlausyti kito nuomonę ir visiems bendrai ieškoti išeities.

Taip sutapo, kad AIDS - nauja socialinė problema - atėjo į Lietuvą tuo pačiu metu, kai pradėjo sparčiai ir radikaliai keistis politinė ir ekonominė situacija. Susyvravo metų metais negicijami ir nejudinami stereotipai, atsisakoma senųjų dogmų. Stengiamės pradėti laisvai mąstyti, atsikratyti suvaržymų. Keičiasi ir sveikatos apsaugos principai bei metodai. Žmogaus negalima versti daryti to, kas jam nepriimtina, kas žeidžia jo teises. Tenka pripažinti, kad venerologija yra medicinos sritis, kurioje bene dažniausiai buvo naudojamos prievartos metodais. Plačiai pripažintas pasaulyje, o mums naujas požiūris į pacientą - pagarba žmogaus autonomijai ir apsisprendimo teise - deja, dar nesuprantamas kai kuriems medikams.

Buvo tartasi, jog š.m. gegužės mėn. viduryje įvyks "apskrito stalo" susitikimas su Respublikos venerologais, tačiau jis neįvyko.

Siūlome iki š.m. birželio pradžios organizuoti tokią susitikimą su LAPC, aptariant LKPL diagnostiką, gydymą, atėities planus, vykdat profilaktinį darbą. LAPC labai suinteresuotas šiuolaikine LKPL profilaktika ir gydymu.

Prašome mus informuoti apie šio susitikimo datą

AIDS profilaktikos centro vadovas

Saulius Čaplinkas

LIŪDNOS ŽINIOS IŠ LATVIJOS

**1991 05 06 MIRĖ
PIRMASIS AIDS
LIGONIS.**

Latvijos AIDS profilaktikos centro informacija.

Apie tai skaitykite kitame laikraščio numeryje.

AIDS FONDAS

Atsiskaitomoji sąskaita Nr. 141858 Vilniaus socialinio banko
Žirmūnų skyrtuje

Kovo 24 - 27 d.d. Kembridže vykusioje konferencijoje - pasitarime buvo garna daug homoseksualistų. Kodėl?

Saulius Čaplinskas, Lietuvos AIDS profilaktikos centro vadovas:

- Paaiškinti labai paprastas: AIDS juos palicė skandžiausiai, todėl visiškai suprantamas jų susiripinimas. Pasaulinė sveikatos organizacija (PSO) mano, kad homoseksualistai geriausiai suprantą AIDS problemą. Kadangi konferencija nagrinėjo ne tiek medicininius, kiek socialinius aspektus (o tai yra neišvengiamas, gerinant lytinio kelio plintančių ligų

AIDS - socialinis testas visuomenei

Pradžia 15 numeryje

profilaktiką), šios seksualinės mažumos atstovai turėjo ką papasakoti, jie aktyviai diskutavo įvairiais klausimais. Kalbėjo net prostitutės. Mums gal kiek neįprasta, kad moteris atvirai pareiškia: "Aš esu prostitutė, manau, kad AIDS profilaktiką reikėtų vykdyti taip ir taip, daryti ir ta..."

PSO nuostata: Kvalifikuotai dirbti profilaktinį darbą rizikos grupėse geriausiai gali tik tų grupių atstovai: prostitutės, eksprostitutės, homoseksualistai, narkomanai ir t.t.

S.Č. - Siūliama kalbėti apie AIDS, pasitelkiant emocijas ir humorą. Bet buvo nuomonių, kad kartais reiklia naudoti "šalto dušo" principą: žmogui tiesiai sakoma "pagalvok, ar nesi užsikrėtęs?" Tai š taisyklė veikia kaip šaltas dušas, kai griežtai rekomenduojama pamąstyti apie savo elgesį ir gyvenimo būdą. Bet, kita vertus, turiu pasakyti, kad žodžio "homoseksualistas" negirdėjau nė karto, nors ten jų buvo daug. Paprastai sakoma: "vyrai, turintys seksą su vyrais". Žodis "narkomanas" irgi nebuvo vertojamas - tiesiog "žmonės, piknuodijantys vaistais". O žodį "prostitutė" ištarė pati prostitutė - pirmą ir, ko gero, vienintelį kartą. O šiaip kalbama apie "moteris - seksu darbuotojas". Visi mes nuodėmingi - vieni daugiau, kiti mažiau, bet tai neduoda mums jokios teisės teisiti kitus.

Šiandien Lietuvoje dar daug kas mano, kad AIDS serga tik homoseksualistai, narkomanai. Tai klaidinga ir pavojinga nuomonė, kuri, beje,

ilgą laiką vyravo ir Vakarų šalyse. O iš tikro nė vienas iš mūsų nėra apdraustas, tik vieni turi didesnę tikimybę užsikrėsti, kiti - mažesnę. Ir kuo ilgiau mes laikysime seksualines mažumas antrarūšiiais žmonėmis, tuo blogiau bus mums ir mūsų vaikams. Organizuojant AIDS profilaktiką ir švietiant visuomenę, visos socialinės grupės yra vienodos - tiek savo išsivystymu, tiek tiek elgis taip, kaip jie nori (jei nedaro žalos kitiems).

O ką reikia daryti Lietuvoje?

S.Č. - Pirmiausia - pagerinti mokymą apie seksą ir saugų seksą, apie prezervatyvų naudojimą ir apie dorovę, geriau ruošti medikus institucijose ir kvalifikacijos kėlimo kursuose, nes juk medikai nemoka (o gal ir nedrįsta) kalbėti su pacientu apie intymius dalykus. Pedagogai irgi nekalba. Jie rausta, baļa, bijo. Bet juk seksas yra ir tai žmones domina. Kol kas labai sunku rasti balansą tarp dorovės ir pašnekusių sekso tematika. Mes dar neturime jokios patirties kaip ir ką šnekti apie seksą su žmonėmis, o juk reikia kalbėti su kuo jonesniais.

PSO teigia: Visuomenės švietimas turi būti:

1. Bendras.

2. Diferencijuotas (atskirdoms socialinėms grupėms).

S.Č. - Taip, švietimo darbas turi būti skirtingų lygmenų: bendras visuomenės švietimas, atskiri rizikos grupių, medikų ir, ko gero, vyriausybės

švietimas. Svarbu, kad ir ji suprastų šią problemą, nes vieni medikai nuo AIDS neapsaugos.

PSO apie narkomaniją: Narkomanai gali tapti ŽIV laidonešiu į heteroseksualią visuomenę. ŽIV infekcija yra kur kas svarbiau negu pati narkomanija.

S.Č. - Štai todėl ir reikia įtraukti į AIDS problemos sprendimą pačius narkomanus. Lietuvoje AIDS PC dėka šia linkme yra padaryta šokių tokių poslinkių: bandoma įgti jų pasitikėjimą, jie padeda kurti filmą narkomanijos ir AIDS tema.

Anglijose profilaktiniame darbe plačiai dalyvauja visuomenė. Pvz. "Terrence Higgins Trust" - visuomeninė organizacija, kovojanti su AIDS. Joje dirba 1280 "volontierių" - neapmokamų darbuotojų, visuomenininkų.

S.Č. - AIDS profilaktika toli peržengė medicininius rėmus, todėl mums uždavinys daug platesnis: sudominti, išmokyti, pajungti visą visuomenę šiai profilaktikai įgyvendinti. Kiek turėsim jėgų - dirbsime, bet be jų visų pagalbos gerų rezultatų nebus.

Kalbėjosi A. Kriščiūnas

Eltonas Džonas - alkoholikas

"Aš esu alkoholikas". Tokiais žodžiais Anglijos milijonierius, poetas ir dainininkas Eltonas Džonas kreipėsi į savo belaimės "kolegas" Vakarų Holivudo kaimėlio bažnyčioje. Įvairiausių profesijų žmonės ateina į šią bažnyčią, į anoniminų alkoholikų susirinkimus.

- Kai Eltonas Džonas su mumis susirinkime, jis nustoja būti superžvaizde. Tada jis - paprasčiausias "anoniminis" alkoholikas, kuris bando įveikti savo neaišmę, - kalba susirinkusieji.

Eltonas sėdi ant aprintos kėdės ir klausosi "Mikimo brolių" išpažinčių.

Eltono gyvenimas pradėjo griūti, kai 1990 metais nuo AIDS mirė Rajanas Vaitas, paprastas, tačiau žinomas visam pasauliui aštuoniolikmetis amerikietis berniukas. Rajanas sirgo hemofilija. Perpliant kraują, buvo užkrėstas ŽIV. Eltonas Džonas nuoširdžiai draugavo su Rajanu, ir jo mirtis nepaprastai sukrėtė dainininką.

Eltonas Džonas

Mielieji!

Štai jau antrus metus jūs skaitytė AIDS profilaktikos centro (PC) laikraštį "AIDS kronika". Per tą laiką mūsų laikraštis brenė ir formavosi. Mes labai dėkingi Jums už laiškus, kuriuose yra visko: ir kritikos, ir padėkojimų, ir šiaip...

Nelengva buvo darbo pradžia. Dar sunkiau dirbti dabar. Į kokius skaitytojų orientuos? Vieni mums dėkoja, kad pirmieji Lietuvoje pailėtėme tokį skaudžią temą kaip homoseksualizmas. Net kuriozų būta: "Dėkojame Jums už mūsų, homoseksualistų, laikraštį...". - rašo vieni skaitytojai. Kitai bara, kad laikraštyje mažai medicininių temų.

Tad kodėl gi redakcija pasirinko ne intelektualųjį skaitytoją - ne mediką, profesorių? Daug kas pradėjo kaltinti, kad pamažu smukomė iki "20 centų" "lygio"...

Tačiau, gerbiamieji, apsišvietęs žmogus ir taip žino, kokių būdu išvengtį ŽIV, kaip naudotis kontracetpinėmis priemonėmis. Nenorin vadinti mūsų skaitytojų neapsišvietusiais. Tai būtų melas. Tačiau daugeliui Jūsų trūksta patirties, žinių.

Kodėl tiek daug rašome homoseksualistų tema? Jau vien dėl to, kad Lietuvoje iš 9 įregistruotų ŽIV nešiotųjų vyrų dauguma - homoseksualistai. Tai pirmoji AIDS banga.

Dar labiau mus jaudina antroji ir trečioji AIDS bangos - narkomanai, heteroseksualieji. Pasaulinė praktika rodo, kad dabar ŽIV sparčiai plinta tarp šių žmonių.

O prisipažinkite - ar visi mokėjote naudotis prezervatyvais? Sutikite, kad ne.

Dar ir dabar kai kam žodžiai "prezervatyvas, homoseksualistas" rėžia ausį. Mes tikrai nesame "už" homoseksualizmą. Bet jis yra. Ir su tuo reikia taikytis.

Nemanau, kad perskaitysimos "AIDS kroniką" prostitutės nutrauks savo "kūrybinę veiklą". Naivu būtų to tikėtis. Jei bent reikalaus, kad klientai naudotų prezervatyvus - ir tai jau gerai.

Nepretenduojame į Lietuvos "švietėjo" ar "švietėjo" rolę, bet tikime, kad mūsų darbas nebus bergėdžias.

Mano nuomone, pradinį tikslą mes pasiekėme - mums pavyko suburti tą grupę žmonių, kuriems yra realiausia tikimybė užsikrėsti ŽIV.

Tad ar būtina toliau leisti laikraštį. Gal pakaktų informacijų kituose leidiniuose? Nenorin būti klaidingai suprastas, tačiau manau, kad laikraštį leisti BŪTINA. Taip yra visame pasaulyje. O Lietuvai, oi, dar kaip trūksta žinių apie AIDS. Lietuva dar nesu-pranta fikrojo ligos pavojaus. Ir kuo mes daugiau žinosime apie AIDS, mokėsime apsi-saugoti - tuo didesnė tikimybė, kad išliksime gyvi. Ne tik kaip individai, bet ir kaip TAUTA.

Redaktorius

Epidemiologinė situacija Lietuvoje

Gyd. Skaidruolė Zimuš

AIDS PC dispanserinio skyriaus epidemiologe

Pirmasis ŽIV infekcijos atvejis Respublikoje užregistruotas 1988 metais. Antrasis ŽIV infekuotas asmuo buvo užregistruotas 1989 metų pabaigoje (lapkričio mėn). Pagal epidemiologinio tyrimo duomenis galima manyti, kad tas asmuo užsikrėtė užsienyje. Tarp pirmojo ir antrojo atvejo praėjo daugiau kaip metai. 1990 metais epidemiologinė situacija Lietuvoje ėmė sparčiai kisti. Per praėjusius metus diagnozuoti dar 8 ŽIV infekuoti asmenys.

Šiuo metu įregistruoti 9 ŽIV infekuoti vyrai ir 1 moteris. Iš jų: 1 žmogus žuvo, dviem yra klinikiškai ligos požymiai. Vidutinis pacientų amžius - 30 m. (nuo 19 iki 55 m.).

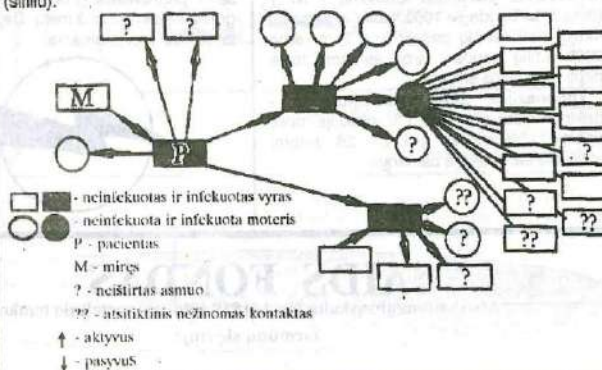
Šie asmenys buvo išaiškinti taip: 3 buvo tirti pagal klinikiškus požymius, 2 - profilaktiškai medicinios įstaigose (1 - neščiuj, 1 - prieš operaciją), 1 - kaip homoseksualistas, 1 - kaip esantis venerinių ligų dispanserio įskaitoje, 1 - infekuotojo asmens kontaktas, 2 - kreipėsi anonimiskai.

Manome, kad visi jie užsikrėtė lytinių santykių metu. Iš infekuotų vyrų 2 yra homoseksualistai, 6 biseksualai, kurių trys turi šeimas. Du vyrų anksčiau yra sirgę venerine liga (sifilu).

Nuo 1989 m. lapkričio mėn. iki 1990 m. gruodžio mėn pabaigos patikrinti 49 ŽIV infektuotų asmenų lytiniai partneriai. Ištyrus infektuotųjų šeimos narius, gauti neigiami rezultatai. Kiek plačiau aprašomas septintas ŽIV infekcijos atvejis.

Turintis šeimą vyriskis, biseksualas. Tačiau, be savo žmonos, kitų moteriškosios lyties partnerių nenurodė. Nuo lytinio gyvenimo pradžios (ji pradėjo būdamas 18 m.), turėjo santykių maždaug su 20 vyrų. Nuolatinio partnerio neturėjo. Lytinių santykių metu - aktyvus. Turėjo tiek analinių, tiek oraliųjų santykių. Prezervatyvais naudojosi retai. Venerinėmis bei urogenitalinėmis ligomis nesirgęs. Intraveninių narkotikų nevartojo. Kraujas perpliamas nebuvo.

Schemoje pateikti tie infekuoto asmens lytiniai partneriai, apie kuriuos jis suteikė informaciją. Manoma, kad pacientas galėjo užsikrėsti 1985 m. per homoseksualinius santykius su užsieniečiu, kuris turimas duomenimis 1990 m. mirė. Diagnozė - AIDS. Iš kitų 4 nurodytų vyrų - 2 infekuoti ŽIV. Su vienu iš jų santykius turėjo 1986 - 1987 m., su kitu - 1989 m. Abu partneriai santykių metu buvo pasyvūs. Kadangi abu infekuotieji be jo turėjo daug lytinių partnerių, vienareikšmiškai teigti, kad jie užsikrėtė nuo šio asmens, negalime. Tuo labiau kad vienas iš infektuotųjų turėjo santykių su infekuota moterimi.

VOKIETIJOS PROSTITUČIŲ KVIETIMAS

Mielas dr. Čaplinskai,
Vokietijos

prostitučijų judėjimas
siunčia Jums
solidarumo
sveikinimus.
Pateikiame kiek
daugiau ir
naujesnės
informacijos apie
1-ąją Europos
prostitučijų
kongresą. Yra labai

svarbus pasikeitimas: kongresas vyks mėnesiu vėliau (1991 m. spalio 16-18 d. Franfurte prie Maino, Vokietijoje). To priežastis - konferencija apie prostituciją, kurią organizuoja 1991 m. rugsėjo 24-27 d. d. Strasburge "Europos Taryba". Paskutiniame Vokietijos prostitučijų kongrese mes nusprendėme, kad Europos kongreso motto bus: "Prostitucija yra darbas". Daugiau informacijos rasite šio laiško priede. Jeigu jūs turite kitų pasiūlymų dėl aptartinių temų, prašome parašyti mums kaip galima greičiau.

Europos kongresas skirtas tik sekso industrijoje dirbantiems asmenims. Tik jie turės teisę kalbėti ir balsuoti. Patalpa, kur vyks kongresas, turi galeriją. Šioje galerijoje yra vieta sekso darbuotojus lydintiems asmenims. Synchroninis vertimas bus tik sekso darbuotojų dispozicijoje. Bus ir daugiau patalpų, kur šalininkai (pvz.: juristai, gydytojai arba socialiniai darbuotojai) galės kalbėtis specialiomis savo veiklos temomis.

Aš siunčiu jums anketą. Išsiųskite ją atgal kaip galima greičiau, nes reikia organizuoti nakvynės vietas, synchroninį vertimą ir aprūpinimą maistu.

Gal jūs galėtumėte parašyti trumpą straipsnelį apie prostitučijų padėtį jūsų šalyje ir atsiųsti mums? Toks straipsnis būtų geras pagrindas diskusijoms kongrese. Man labai rūpi jūsų atsakymai.

Su geriausiais linkėjimais nuo Hydros.

1-OJO EUROPOS PROSTITUČIŲ KONGRESO DARBOTVARKĖ

**Kongreso motto: Europa'92 -
Prostitucija yra darbas**

1. Autonominė prostitucija ir vyriausybės represijos. Bus aptariamose skirtingose darbo sąlygos, pvz. Vokietijos ir Olandijos prostitučijų judėjimo istorija ir jų politinės strategijos dėl prostitucijos pripažinimo darbu ir profesija.

2. Psichologinė sveikata ir sekso darbas:

a) ŽIV, AIDS ir lytiniu keliu perduodamos ligos, diskriminacija ir gėdos ženklas;

b) dvigubo gyvenimo sukeltas psichologinis jausmas;

c) sekso darbo ryšys su privačiu gyvenimu, partneryste, šeima ir vaikais.

3. Migracija ir darbo įstatymų leidyba (įstatymai):

a) Europos ne EEB šalių imigrantai;

b) taip vadinamo 3-ojo pasaulio imigrantai;

c) EEB šalių imigrantai.

4. Socialinė EEB chartija: PROSTITUCIJA YRA DARBAS. Politinis kongreso tikslas - įdėti sekantį sakinį, kaip socialinę chartiją papildantį punktą: PROSTITUCIJA YRA DARBAS, KURIS GALI BŪTI SIŪLOMAS IR PERKAMAS.

1-mojo Europos Prostitučijų Kongresodalyvio anкета

1. Kiek sekso darbuotojų ir jų formuotojų atvyks su jumis?

2. Kiek šalininkų lydės jus? (Prašome kvieisti tik artimai susijusius asmenis; kongresas - tik sekso darbuotojams).

3. Kokiai darbo formai teikiate pirmenybę?

- plenumas;

- didelės darbinės grupės (daugiau kaip 15 asmenų);

- mažos darbinės grupės (mažiau kaip 15 asmenų).

4. Kokiomis kalbomis jūs kalbate? Kokias kalbas jūs suprantate? Ar galite versti kitiems dalyviams per pietus ir pertraukas?

5. Mes siūlome priežiūrą vaikams.

Kiek vaikų jūs pasimsite kartu?

Kokio įėjimo?

6. Ar jums reikia specialių priemonių invalidiniams asmenims (pavyzdžiui, kėdės ligoniui vežioti)?

7. Kokio tipo miegamai vietai jūs teikiate pirmenybę:

- viešbutyje su dviviečiais kambariais;

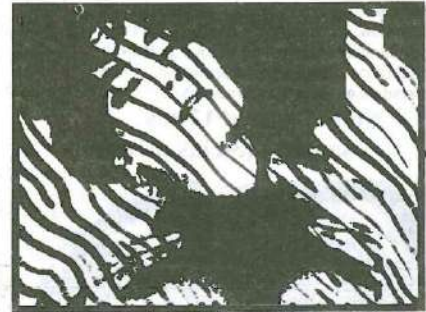
- apie 80, - DM;

- apie 90, - DM;

- apie 120, - DM;

- jaunimo bazėje 6 - lovų kambariuose; 20, - DM vienam asmeniui;

- privačiuose kambariuose.

TAI IDOMU

Gegužės viduryje Lietuvoje lankėsi JAV Kolumbijos universiteto sociologas Daniel Schluter. Sveičias užsuko ir į mūsų laikraščio redakciją. Ponas Schluter domisi AIDS, Lietuvos homoseksualistų problemomis ir kviečia juos vienyti, nes tik bendromis pastangomis galima pasiekti pripažinimo ir lygybės su visais kitais žmonėmis.

Tačiau svarbiausias jo tikslas - kuo daugiau suteikti homoseksualistams žinių apie AIDS, nes, jo nuomone, tik saugus elgesys gali padėti sutabdyti ŽIV plitimą homoseksualistų tarpe.

Kiek pasitreniravęs, parašė "sudienu", bet ir atėityje tikisi bendradarbiauti su mumis.

TRUMPAI DRŪTAI

POLICIJA IR AIDS: Saulius Čapliskas, AIDS profilaktikos centro vadovas, dvi dienas mokė Policijos akademijos kursantus, kaip elgtis darbe, kad neužsikrėtų ŽIV.

SEZONUI ARTĖJANT: Gegužės 10-12 Lietuvos pajūrio kurortuose lankėsi AIDS PC delegacija. Su vietos savivaldybėmis ir medicais suderinti AIDS profilaktikos planai vasaros sezonui. Visur buvo jaučiamas neabejingumas. Matyt, ledai pajudės...

SEKRETORIAUS AŠAROS: "AIDS kronikos" ats: sekretorius iki ašarų susigraudino, radęs spaudos kioskuose savo laikraštį, nugrūstą į tolimiausius kampus. Kada Lietuvos kioskininkai supras, kad AIDS problemos kioskelio kampuose nepasiepsi?

IRAŠYTA Į VIDEOJUOSTĄ: Lenkų profesorius Aleksander B. Skotnicki, žymių knygų apie AIDS autorius, skaitė paskaitas Lietuvos AIDS PC. Norintys įsigyti paskaitų videoįrašus prašomi kreiptis pas mus.

DĖKOJAME visoms moterims, nepabūgusioms gyvenimo sunkumų ir atsiliepusioms į invalidų pažinčių skelbimus.

GEDIMAS... Moderni stomatologinė įranga, skirta infekuotiems gydyti, vis dar stovi sandėlyje.

Jau pusantrą metų:

1. Ligoniai laukia,

2. Stomatologas laukia,

3. Aparatūra laukia -

Kada, kada, kada

AIDS profilaktikos centrui

bus skirtos patalpos

stomatologijos kabinetui.

O dantys tai genda...

AIDS PC KORIDORIJE vis dar stovi iš Danijos gautas laboratorinis šaldytuvas. Gana brangus (214 000 DM). Kad tik kas nepavogtų!

Gays of
Lithuania, unite!
Fight for acceptance,
respect, and
equality with
all other good
people. Best
regards from an
American "colleague".
Sudienu!
Dan Schluter

Praneša Rolferio agentura

Pastaruoju metu daugėja žmonių, užsikrėtusių žmogaus imunodeficitu virusu (ŽIV) per heteroseksualius santykius (vyras + moteris). 1983 metų I ketvirtyje jie sudarė 0,9% visų AIDS sergančių žmonių JAV, o 1988 metų paskutiniame ketvirtyje - jau 4%. Vyrų tarpe atitinkamai 0,1% ir 1,4%, moterų - 13% ir 28%. Juodaodės ir ispanės moterys AIDS serga 11 kartų dažniau negu kitos baltosios, vyrai - 10 kartų. Lytiniu keliu plintančiomis ligomis baltieji taip pat serga rečiau.

Manoma, jog didesnė galimybė užsikrėsti ŽIV yra moteriai nuo vyro negu vyrui nuo moters.

Parengė A. Trečiokas

Kūdikis, gimęs 21-ą savaitę

Kenija King, Orlando mieste, Floridoje (JAV), gimusi 21-ą vystymosi savaitę (skaičiuojant nuo jos motinos pirmos paskutinių mėnesinių ciklo dienos), gimimo metu svėrė 510 gramų, vėliau svoris nukrito iki 369 gramų.

Nuotraukoje: Kenija su mama. Mergaitės svoris - 2268 gramai.

Kai kuriose valstybėse "gyvybingumas" arba sugebėjimas išgyventi be motinos įsčių yra vaisiaus laikymo gyvu protingu sutvėrimu kriterijus.

Tačiau "gyvybingumo" sąvoka negali būti tokiu kriterijumi. Dar prieš 30 metų "gyvybingais" buvo laikomi 30-ties savaitių vaikai. Dabar - 20-ties. Prieš dar 20 metų, ir ta riba pasislinks iki 10-12 savaitių. Tai priklauso ne nuo gyvo organizmo (jis nekinta), o nuo medicininės sistemos tobulumo. Juk vaisiaus gyvybingumas priklauso tik nuo daktarų ir medicinos seselių pasiruošimo, nuo medicininės technikos gimdymo namuose.

Nuo 11-tos iki 12-tos savaitės (3-čias mėnuo)

Šioje vystymosi stadijoje visos svarbiausios vaisiaus sistemos jau gali funkcionuoti. Organizmas kvėpuoja, ryja ir virškina maistą, išskiria šlapimą. Jis labai jautrus skausmui: įdūrimas aštriu daiktu, triukšmas labai dirgina jį. Vaisius stengiasi užimti patogią padėtį. Greitai jis užmigs ir atsibus kartu su motina. Jeigu vaisiaus vandenys salstelėję, jis kartais juos ryja, jei rūgštesni - ryti nustoja.

3-į mėnesių vaisius reaguoja į triukšmą, kuris susijęs su skausmo pojūčiais; jie jį baldo, bet reakcija, kad ir dviejų mažylių, niekada nebūna vienoda. Ji jau individuali. Arnoldas Geselis taip charakterizavo šią stadiją:

"Psichosomatinio vystymosi procesas pažengė toli į priekį".

Tokio amžiaus vaisiaus visos sistemos jau susiformavusios. Nieko naujo nebeatsiranda - vyksta tolesnio brendimo ir augimo procesai.

Įsidėmėkite: jis čiulpia didįjį pirštą. Tai pastebima jau 8-tą savaitę.

Mažyčio žmogiškojo sutvėrimo kojos (10-ta savaitė)

Iš to, kaip puikiai susiformavusios kojos, galima spręsti apie visišką mažyčio kūnelio susiformavimą.

6-los savaitės: - prasideda judesiai, elektroencefalograma registruoja žmogaus smegenų veiklą.

18-ka dienų: - pradeda plakti mažyčio žmogaus širdis.

Pradėjimo metu - prasideda žmogaus gyvenimas. Tuo momentu atsiranda nauja būtybė, kuri skiriasi nuo tėvo ir motinos (kitas genetinis rinkinys).

- Tai žmogiška (46 chromosomos) ir gyva būtybė, sugebanti pakeisti savo žūvančias ląsteles.

Jai reikia tik maisto ir laiko, kad galiausiai taptų suaugusiu žmogumi.

8-ta žmogiškojo gyvenimo savaitė (2-as mėnuo)

GYVYBE ar

mirtis

Šioje

vystymosi stadijoje:

- jis (ji) bandys sučiupti ir laikyti instrumentą, priliesta prie jo delno;

- jam (jai) galima padaryti elektrokardiogramą - jis (ji) laisvai plaukioja vaisiaus vandenyse ir daro "plaukiko" judesius.

- Prietalsais girdimas širdies plakimas.

Abortas Cezario pjūvio būdu (Hysterotomy)

Šis metodas labai priimamas Cezario pjūvio metu, kol perjaunama virkštelė. Cezario pjūvio metu nusiurbiamos kūdikio gleivės, juo rūpinamasi, ir po to akušeriniame skyriuje daroma viskas, kas įmanoma.

Šioje nuotraukoje kūdikis (svoris 907 gramai, 24-ta nėštumo savaitė) buvo pasmerktas abortui. Gydytojai nuplovė virkštelę, o kūdikį įmetė į atliekų krepšį numirti. Tokio amžiaus jie visi juda, kvėpuoja, kai kurie netgi verkia.

Abortas, iš anksto vaisių nenuodijus druskomis. 19-ta savaitė (4,2 mėnesio)

Šis metodas taikomas po 16-tos savaitės, kai vaisiaus pūslelėje prisirenka pakankamai skysčio. Per motinos pilvo ertmę į vaisiaus apvalkalą įvedama ilga

adata ir įšvirkščijama koncentruoto druskos tirpalu. Kūdikis šiuo tirpalu, kuriuo jis kvėpuoja ir kurį nuodijamas. Kūdikio oda nuo druskų ėdančio poveikio apdega. Šis lėtas žudymas trunka apie valandą. Po valandų moteris pagimdo "nėštumo produkta"

Abortas naudojant prostaglandin

Šis preparatas, gaminamas "UPJOHN COMPANY" specialiai abortams, leidžia gimdyti bet kurioje nėštumo stadijoje. Jis naudojamas tiek nėštumo viduryje, ir pabaigoje. Prostaglandinas smarkiai pakenkia motinos organizmą.

Abortas 12-tą nėštumo savaitę

Šiuo metodu darant abortą, naudojama klijų plieninis peilis. Prie gimdos prienama per makšties ertmę. Žmogus, darantis abortą, sukapoja mažytį kūdikį, gabaliukus ir atskiria placenta nuo gimdos sienelių.

Abortas iki 18-tos nėštumo savaitės

Naudojamas aštrus, dantytas, panašus į rėpų frankis. Žmogus, darantis abortą, sučiumpa

kūnelio ir tempia, suplešydamas. Šis gyvo organizmo draskymas vyksta tol, kol ištraukiamos visos kūdikio dalys, be jo nuskusminimo priemonių. Kraujavimas labai gausus.

Viena iš operacinės seselių sustato visas ištrauktas kūno dalis, kad įsitikintų, jog gimda tuščia. Kitaip moteris nenustos kraujuoti, ir galimas užkrėtimas.

Aspiracinis abortas (10-ta savaitė)

Daugiau kaip 85% visų abortų JAV ir Kan

Gerai šiuo metodu

Jis panašus į 12-tos savaitės abortą. Skiriasi tik kad naudojamas galingas išsiurbimo vamzdis.

(Šią temą tęsime kitame numeryje.)

Jis susirgo - Dalase ir ieškojo prieglaudos gimtojoje Vakarų Virdžinijoje. Bet greitai suprato, kad mažas miestelis - ne prieglobstis AIDS aukai. Draugai ir giminės vengė jo. Po jo išsimaudymo buvo uždarytas ir išvalytas tvenkinys. Jį net įtarė užkrėtus vaisius turguje. Galų gale jis pabėgo, palikęs pasakojimą apie tai, kas atsitinka, kai AIDS ateina į N miestą Amerikoje.

Dar ir dabar, praėjus porai mėnesių, Stivas Forest (AIDS aukos ir jo šeimos vardai pakeisti) mato tuos žmones prie tvenkinio. Jų burnos iškreiptos, o akyse baimės liepsnelės. "Kodėl jo neuždaro?" - suriko moteris, kai Foest ėjo į savo mašiną, iš korės visiškai abejingas, bet širdyje trokštantis kur nors pasislėpti. Kitos dienos laikraštyje, pirmajame puslapyje, puikavosi užrašas: "Po AIDS aukos išsimaudymo Viljamsono tvenkinys uždarytas".

Daugiau jis nebebuvo Stivas, berniukas, lankęs Vakarų Viljamsono mokyklą, bakalėjininko padėjėjas, aukštosios Belfrai mokyklos trimitininkas. Dabar jis vadinosi "AIDS auka" ir draugai nebesisveikino su juo, o kiti skleidė gandus, kad jis laiško parduotuvės vaisius ir spjaudė į kavinės salotas. "Aš jo nepažįstu, - pasakė policijos vadas reporteriui, - bet jis stengsis paminti ir kai ką iš mūsų".

Po dviejų mėnesių 26 metų Forest, pirmoji Viljamsno AIDS auka, pabėgo į kitą miestą. Bet tai nėra pasakojimo pabaiga, nes Forest nelaimė - ne šiaip didmiesčio liga. Ji negalėtingai plinta Amerikoje, siaubu pažymėdama profingujų, tikinčiųjų, dosniųjų žmonių veidus, kurie atsuka nugaras kaimynams, sergantiems AIDS.

Miestelis ir auka

Viljamsone yra 4777 gyventojai. Vieni iš jų dirba šachtose, kiti juos aptarnauja. Trečdalis žmonių gyvena skurdžiai. Žmogus čia daro viską, kad išsaugotų darbą ir išmaitintų šeimą. Tarpusavio saistai mieste tvirti, tad gandai sklinda žaibo greitumu.

Todėl nenuostabu: kai pasklido gandai apie Stivą Forest, miestelyje juos žinojo visi...

Stivas tikėjo: jei turi bėdų, prašyk Dievą pagalbos. Bet baptystų bažnyčia, kuriai priklausė Forest šeima, laikė jo nelaimę bjauria nuodėme. Ir jis tykiaai gyveno pagal įprastą paauglio dienotvarkę: mokykla, darbas, papildomas uždarbis mirus motinai nuo vėžio, rūpinimasis keturiomis jaunesnėmis seserimis. Dar nebaigęs aukštosios mokyklos, Stivas atskleidė šeimai savo paslaptį: jis - homoseksualistas.

Tevas liepė eiti pas psichiatrą. "Gal jis tave padarys normalų", - pasakė. Teta aukėjo pinigus bažnyčiai. Bet niekas nenorėjo jam padėti. Net policininkas, kartą nubaudęs jį už tai, kad vairavo neblaivus, atidžiai sekdamo Stivą, vos tik šis įvažiuodavo į miestelį. Stivas jautėsi lyg nusikaltėlis.

Kai prieš porą metų jis nuvyko į Dalasą, prieš jo akis atsivėrė visai kitoks pasaulis: nauji draugai, laisvė, mėgstamas darbas. Po darbo - barai, baseinai, koncertai, iškylos į gamtą. Pirmą kartą gyvenime jis pasijuto ne kaip atsaidieris.

"Jaučiausi kaip garsenybė. Aš turėjau tūkstančius draugų". Jis turėjo ir mylimąjį, pas kurį skubėdavo po darbo.

Grįžęs į Viljamsoną, jis buvo lyg naujai atgimęs: linksmas, gražus, tvarkingai apsirengęs. Šeima juo žavėjosi. "Neišvažiuok daugiau, - prašė tėvas. - Aš tave myliu ir didžiuojuosi tavimi."

Bet laimė truko neilgai. Sugrįžęs į Dalasą, Stivas susirgo sunkia bronchito forma. Su mylimuoju jis išsikyrė, prarado svorį, o ligos sekte viena po kitos. Gydytojas pasiūlė Stivui pasitikrinti dėl AIDS, bet jis nesutiko. Jis per daug bijojo pažūrėti tiesiai į akis. Iššias dienas gulėdavo lovoje, užmiršęs laiką. Jeigu nemiegodavo, tai gerdavo. Naktimis jam sapnuodavosi komšarai, lyg jį gyvą laidotų. Melksdavosi retai ir tik tokiais žodžiais "Dieve, nejaugi po viso to, ką aš išgyvenau, nepaliksi man nė vieno "kozio"?"

Supratęs, kad artinasi mirtis, Stivas

Balandžio mėnesį medicininis testas patvirtino pirmąją AIDS stadiją. Stivas dar labiau įjunko į alkoholį. Išgėręs jis sakydavo: "Aš žinau, kad tuoj mirsiu".

Vieną gegužės vakarą stipriai pagėręs Stivas nutarė pasivažinėti kalnų keltu, vedančiu į Delbortoną.

Policija bijo užsikrėsti

Delbortono policininkas Ronas Lovins savo teritorijoje pastebėjo geltoną "Capri", skriejantį neleistinu greičiu. Po poros minučių mašina buvo sustabdyta ir suimtas neblaivus vairuotojas.

"Aš turiu jums ką ką pasakyti", - ištare jaunuolis.

"Ką gi?" - Per trejus metus Lovins matė daugybę išgėrusiųjų pastangų išvengti 24

"Pasakyti žmonėms, kad sugedo įrengimai, ir uždaryti tvenkinį", - liepė meras.

Vėliau mero veiksmai susilaukė plačios diskusijos. Sveikatos apsaugos atstovai pasakys, jog jis "persistengė", nes, būdamas farmacininku, turėjo žinoti, kad AIDS neplinta vandenyje ir kad chloras vandenyje užmuša virusą.

Bet Semo Kapourales pareigos jausmas liepė tvenkinį išvalyti ir padidinti chloro kiekį.

Forest tapo tikru sesers namų kaliniu. Važiudami pro šalį, žmonės sulėtindavo mašinų greitį, tikėdamiesi jį pamatyti. "Tau nereikėtų gyventi kaip atsiskyrelui", - pasakė tėvas. Stivas galvojo tik viena: "Aš noriu mirti". Rugsėjo mėnesį padėtis tapo neapkenčiama. Jis paskambino į AIDS tyrimo stotį. Jam pasiūlė persikelti į Čarlestoną, kur jis galėtų dirbti ir gydytis. Svarbiausia - ten jo niekas nepažins.

Po kelių dienų, išvažiudamas iš Viljamsono, jis su kartėliu galvojo apie savo gimtąjį krikščioniškąjį miestą. "Jie sakosi mylintys Dievą, bet Dievą mylintys žmonės taip nesielgtų. Jie nekencia nedorėlių, ištvirkėlių, imigrantų, katalikų - mašė Stivas. - Kaip jie pateks į dangų, jei jie visų nekencia?"

Epilogas

Nors ir sirgo, Forest atrodė tvirtas ir sveikas, bet niekas nežinojo, kiek ilgai visa tai truks. Jis buvo sugrįžęs į Viljamsoną porą kartų, bet tik naktį. Jo istorija tebevyvena, įsikverbdama į vienu gyvenimą ir kitą sąžinę.

Pavyzdžiui, Stivo sesuo Karen. Aukštojoje Belfrai mokykloje šaiposi iš jos brolio. Baigusi mokslus Karen nori išvažiuoti. "Nesvarbu kur. Svarbu ištrukti iš čia".

Nuo kitos sesers - Lizos nusigręžė visi draugai. Sutikę ją gatvėje snibžda: "Tai sesuo to ištvirkėlio, kuris serga AIDS".

Stivo tėvai taip pat nelinksmą. "Atsiras daugiau AIDS ligonių mūsų miestelyje, - sako jis, - ir tada visi tie pikti ir žiaurūs žmonės turės pagalvoti, nes tai bus jų vaikai".

Kiekvieną trečiadienį sv.Povilo bažnyčioje meldžiamasi už Stivą Forest. "AIDS baimė, - sako viena tikinčioji, - atneša daugiau žalos negu pati liga."

Stivo Forest istorija turėtų pamokyti kitus. Ši istorija - tragedija be pabaigos, be piktadario, joje blogį įkūnija baimė.

Tik vienintelis Stivas rado atsakymą: tykus susitaikymas su liga ir gimtojo miesto žmonėmis. "Aš turėčiau jų nekęsti, - sako jis, - bet aš nebegaliu."

Paskutinę dieną, Stivas, palikdamas Viljamsoną, benzino stotelėje sutiko teta, kuri buvo apsidarūvusi užrašas "Neperžengti ribos". Teta prisiriartino prie jo mašinos ir per langą atsiprašė už savo elgesį, pasisakė jį mylinti ir susigėdusi dėl savo atsargumo.

"Aš bijojau", - baigė ji su ašaromis akyse. Stivas užvedė mašiną ir, ašarų smaigiamas, švelniai ištare: "Aš suprantu. Aš taip pat bijojau".

Pagal "U.S. News and world report" parengė

Jurgita KIRKILAITĖ

KAI NUGALI BAIMĖ ...

panoro sugrįžti į gimtąjį Viljamsoną: "Viljamsone aš maniau išgyvensių ilgiau. Ten švariau, ramiau. Tikėjau, kad žmonės, kuriuos aš myliu, man atsilypins tuo pačiu."

Giminės jo išsižadėjo

Kai jis grįžo į Viljamsoną, lauke snigo. "Tu gerai atrodai", - pasakė tėvas, slėpdamas susikauptusias ašaras.

"Kur Karen?" - jis paklausė, žvilgsniu ieškodamas jauniausios 17-metės sesers.

"Jos nėra", - sumurmėjo tėvas. Ji buvo išvažiavusi iš vakaro, nes nebūtų galėjusi stebėti mirstančio brolio. Kitą dieną Stivas suprato, kad, be tėvo ir seserų, niekas iš artimųjų nesilankys pas juos.

Teta, gyvenanti kitoje gatvės pusėje, iš visų pusių apstatė ženklais "Neperžengti ribos". Kita pareiškė, kad jo nebūs galima palaidoti šalia motinos kapo, nes jo kūnas užkrės požeminius vandenis. Dar viena giminaitė liepė jam atokiau laikytis nuo jos dvylikamečių berniukų. Girdi, kaimynų vaikai bijos su jais žaisti, kad neužsikrėstų AIDS. Jau ir taip ji girdėjusi, esą ruošiami peticija dėl jos berniukų išmetimo iš mokyklos.

Dvidešimt trejų metų Stivo sesuo Liza nusprendė, kad šeimai reikia geriau informuoti. Ji knygoje perskaitė, jog AIDS negali plisti atsitiktiniu būdu, o tik per kraują ir spermą. Bet kai Liza pabandė apšviesti giminaičius, netrukus išliko, kad jiems nenuginčijama tiesa tėra abejotinių televizijos šou, laikraščių straipsnių ir gandų mišinys. Visi žinojo apie Roką Hadsoną (žymus amerikiečių aktorius, viena pirmųjų AIDS aukų). "Aš mačiau visus tuos žmones su jų baisiomis žaizdomis" - pasakė viena teta.

Liza apkaltino giminaičius Stivo išsižadėjimu ir pakvietė jį gyventi pas save, šalia jos vyro ir dviejų mažamečių vaikų. Nelaimingasis brolis tai sveiko, tai sirgo, grimzdamas į vis didesnę depresiją.

valandų kalėjimo.

"Aš sergu AIDS".

Kai Lovins pranešė šią žinią kalėjimo prižiūrėtojams, jie pasibaisėjo: "Tu juokauji!" Pagaliau buvo nutarta "belaisvius" perkelti į kitą kamerą, o Forest uždaryti vieną. Dėl visa ko nuėmė nuo lovos čiužinį.

Viljamsono policijos vadas, sužinojęs apie šį epizodą, nusprendė apsaugoti savo pareigūnus nuo panašnių nemalonių ir užsakė guminę pirštines bei kaukes.

Nelabai apsidžiaugė tokiu kaliniu ir Delbortono policijos vadas Bilis Straton, kuris šventai tikėjo, kad homoseksualistai - pamišėliai. Jo žodžiais tariant, jis "nesijautė saugus viename kambaryje su Forest".

"Viljamsono žinios" išspausdino šį atsitikimą pirmajame puslapyje, minėdamas tik nukentėjusiojo inicialus. Bet miestelyje visi žinojo, kas jis toks.

Ir pradėjo plisti gandai apie aukos mėginimus užkrėsti miestą.

Baimė

Makdonaldo užėjoje lankytojų sumažėjo. Telefonas nuolat skambėjo: "Mes girdėjome, pas jus dirba žmogus, sergantis AIDS". Kalbos tęsėsi tol, kol laikraštyje buvo išspausdintas užkeigos menedžerių paneigimas: "Pas mus niekada nedirbo joks žmogus, sergantis AIDS".

Gandai "persimetė" į kitas maitinimo įstaigas. Buvo manoma, kad ligonis laišo vaisius turguje.

Vasaros viduryje Stivui buvo nepaprastai sunku pasirodyti mieste. Baruose žmonės jo šalinosi, nors ir kaip jis stengėsis likti nepastebėtas.

Vieną karštą dieną Liza nusivedė jį su vaikais prie tvenkinio. Nusimetę rankšluočius jie šoko į vandenį. Visi keistai spoksojo į juos. Tvenkinio savininkas paskambino merui Semui Kapourales.

"Sergantis AIDS maudosi tvenkinyje. Ką man daryti?"

A I D S anoniminio pasitikrinimo kabinetai:

<p>Vilnius Molėtų pl. 40 tel. 35 02 95</p>	<p>Anykščiai V. Kudirkos 4 tel. 5 22 71</p>	<p>Kaunas K. Petrausko 26 tel. 73 04 60, 79 54 05</p>	<p>Klaipėda Jūros 4 tel. 1 96 37</p>	<p>Šiauliai Vilniaus 267 tel. 2 87 47, 2 55 17</p>	<p>Panevėžys, Smėlynės 38 tel. 6 26 51</p>
---	--	--	---	---	---

AKCIJA

Žmogaus imunodeficio viruso (ŽIV) antikūnų tyrimo SERTIFIKATAS

CERTIFICAT confirmant les résultats du dépistage des anticorps du Virus de l'Immunodéficience Humaine (VIH)

Norėjus Pečiūra

ŽIV antikūnų ELISA metodas NEARŠTA

Ce document atestiguje que le porteur de l'échantillon a passé le test de dépistage des anticorps du VIH (méthode ELISA). Le résultat est **NEGATIF**.

N. Dulbickas

H. J.

Opal. Džiulianys V. R.

Aš pasitikrinu dėl AIDS. Tai visai nebaisu. Atsakymą gavau po dviejų dienų ir, kaip matote, esu sveikas. Kodėl visa tai pasakoju? Tiesiog noriu pasiūlyti Jums JUDEJIMĄ-AKCIJĄ: žmonių, turinčių raštišką įrodymą, kad neserga AIDS.

Tai, aišku, nėra kažkas naujo: pavyzdžiui, JAV daugelis jaunuolių susipažindami parodo vienas kitam tokius sertifikatus. Taip saugiau ir ramiau.

Manau, kad ir Lietuvos jaunimui vertėtų pasiekti vakariečių pavyzdžius. Kol neveltu...

Norėjus Pečiūra (Atsuktuvus) (grupės "Už Tėvynę" lyderis).

O čia naujas grupės "Už Tėvynę" albumas, kviečiantis praktikuoti tik saugų seksą.

Man dar tik 18. Tačiau gyvenimas jau seniai pradėjęs prasme. Užsidariau savyje, nebegačiu normaliai bendrauti su žmonėmis. Už lango pavasaris. Aišku, tai paskutinis mano pavasaris.

Aš sergu. Sergu ir nežinau, kokia liga. Esu įsitikinęs, kad venerinė ar panašia. Kodėl mane gyvenimas taip nubaudė? Kodėl? Argi aš ką blogo padariau?

Pirmą kartą suvokiau, kad sergu, būdamas 15 metų. Kiek vilties ir nevilijos dienų aš nuo tada pragyvenau. Gyvenimas tapo kančia. Kančia, nors norėčiau ir džiaugtis.

Į pradžių galvojau, kad sergu sifiliu. Škaičiau įvairių literatūrą. Gal ir ne...

Tiesiog nežinau. Nežinau, kam aš rašau šį laišką. Juk niekas nuo to nepasikeis. Gal palengvės iki ryt ryto.

Ant apyvarpės (ypač iš vidinės pusės) yra daug baltšvų taškiukų, lyg pūselių. Per tuos 3 metus, kai aš juos pamačiau, jų atsirado daugiau. Tačiau jie vos pastebimi.

Mano veidas (kakta) labai spuoguoti. Spuogai nauji atsiranda kas 1.5-2 savaites. Susidaro balta viršūnė. Aš išspaudžiu. Kai kada bėga gelsvas skystis, kai kada - lyg inkštiras.

Nelaimė, kad panašūs spuogai kai kada atsiranda ant šlaunų. Būna keli mėnesiai be jų, bet vėliau vėl...

Štandien žiūriu, kad ant pilvo lyg panašūs spuogai pradeda keltis. Krūtinė irgi spuoguota.

Aišku, jeigu būčiau nors vieną kartą santykiavęs lytiškai su kitu asmeniu, tada - tai Dievo bausmė. Tikrai nesikankinčiau, iš karto pabaigčiau gyvenimą.

Tačiau dabar? Juk labai graudu palikti Mamą, Seserį, gyvenimą... Tačiau reikia. Reikia už nusikaltimą kentėti. O tas nusikaltimas... Onanizmu užsiminėju gal nuo 13 metų. Bet ar aš vienas taip darau? Tai kodėl man tokia dalis? Esu labai seksualus - onanizuojusi iki 3-5 kartų kasdien. Norėčiau susirasti draugų. Bet juk tai būtų nusikaltimas ir nežmoinskumas.

Nežinau, kada gyvenimas nutrūks, ar gegužį, ar rudenį, ar nusiskandinsiu, ar išgersiu nuodų.

Išpylus savo mintis, nors ir į popierių, šiek tiek palengvėjo.

Su viltimi laukisiu sekančio "AIDS kronikos" numerio, nors beveik įsitikinęs, kad vilties ateity laukti beviltiška.

ŠARŪNAS

Mielas Šarūnai,

Tavo sielvartas mums suprantamas - treči metai Tave kankina nežinia. Tu pavargai nuo savo nelaimės ir vienvatės, kurią ta nelaimė lydi. Galbūt todėl ir ėmei plunksnos.

"Reikia už nusikaltimą kentėti" - šiais žodžiais lyg ir pats save pasmerki. Bet ar tu radai bent kurioj knygoj, kurioje ieškotai savo ligos, parąšyta, kad onanizmas - tai nusikaltimas? Atidžiau perskaityk "Tau, jaunuoli", "Jaunavedžiams" ir suprasi, jog visai be reikalo kankiniesi.

Kita nelaimė - spuogai. Tik pasidairyk po gatves ir pamatysi, kad tavo kūną išberiantys spuogai labai panašūs į tuos, kurie "puošia" tūkstančius tavo vienuolių - dar nesubrendusių vaikinių ir merginų.

Odos liga, kurią tu GALBŪT sergi, yra tokia pati, kaip ir kitos ligos, tad kodėl tu nesikreipi į gydytojus? O pats sau diagnozuoji - venerinė liga. Kai ims skaudėti pilvą, tu irgi pats spręsi, ar pjauti apendicita, ar gydyti dvylikapirktę žarną?

Bijai išgirsti, jog sergi venerine liga? Bet negi ta BAIMĖ gali užgožti meilę artimesiems ir net norą gyventi? Mielas Šarūnai, juk gyvenime visko pasitaiko. Žmonės kreipiasi į mus ir paliečia ligoninę pasveikę. Tavo situacija nėra beviltiška, kaip pats manai. Tu turi ką mylėti, ir yra kas Tave mylės, tad ne nuodų ieškok ar Gilesnio vandens, o mūsų, gydytojų.

Lietuvos AIDS profilaktikos centre lankėsi Amerikos gydytojas iš Georgija valstijos William Campbell Douglass. Jis supažindino su jo siūlomu AIDS ligonių gydymo metodu. Tai tam tikri ultravioletiniai spinduliai, efektyvus gydant AIDS lydinčias infekcijas.

Mr. W.C. Douglass tokį metodą naudoja savo ligoninėje Amerikoje ir Ugandoje (Afrikoje). Ypač daug buvo gydyta Afrikoje.

Šis metodas buvo vartojamas keturiasdešimtais metais JAV, kai dar nebuvo penicilino ar kitų antibiotikų.

O kadangi Afrikoje daug sergančių AIDS, ir jiems reikia nebrangaus gydymo, W.C. Douglass metodas labai tinka.

Kalbėdamas apie savo metodą, W.C. Douglass sakė, kad su malonumu jį įdiegtų ir Lietuvoje, atsisakydamas net honoraro. Jo įdiegimui Lietuvoje reikėtų kelių dešimčių tūkstančių dolerių. Svečias maloniai pasiūlė paieškoti sponsorių Amerikos lietuvių išlėvyje.

Išvykdamas W.C. Douglass perdavė linkėjimus Lietuvos moterims.

Invalidų pažinčių skyrelis

Skyrelyje gali skelbtis žmonės, turintys įgimtų fizinių trūkumų ar tiesiog nelaimingų atsitikimų metu tapę invalidais (nelekę rankų, kojų, akių, kurti ir t.t.).

Pažinčių skelbimo sąlygos gan paprastos. Panorėjusieji skelbtis pažinčių skyrelyje atsiunčia mūsų redakcijai skelbimo tekstą, taip pat nepamirškite nurodyti savo tikslią pavardę, vardą ir adresą. Už šiuos skelbimus pinigų mokėti nereikia!

Norintieji sužinoti pasiskelbusio asmens adresą atsiunčia į redakciją tuščią voką su užrašytu savo namų adresu ir nurodo, kurio pasiskelbusio asmens adresą norėtų gauti. Šį adresą mes jums atsiųsime į namus. Pinigų mokėti taip pat nereikia. O jei norite, galite pervesti bet kokią pinigų sumą į AIDS profilaktikos centro sąskaitą Nr. 04121023 Soc. banko Vilniaus m. Žirmūnų skyriuje.

4. Man 38 metai, ūgis - 176 cm. Gyvenu kaime. Esu trečios grupės invalidas. Bloga klausia. Norėčiau susipažinti su panašaus likimo mergina ar moterimi.

5. Esu 31 metų 167 cm ūgio vyriškis. Antros grupės invalidas. Norėčiau susipažinti su panašaus likimo mergina arba moterimi. Ji gali turėti vieną vaiką. Tautybė reikšmės neturi.

6. Esu 43 metų, 175 cm ūgio, vidutinio kūno sudėjimo vyriškis. Lietuvis. Vedęs nebuvau. Kraujo grupė - I Rh+. Regėjimas ir fizinė būklė - silpni.

Esu giliai tikintis katalikas, aukštos moralinės kultūros, negeriantis. Išsilavinimas - spec.vidurinis. Gyvenu vieno kambario komunaliniame bute.

Esu labai lėtas. Norėčiau susipažinti su panašią savybių 30-43 metų, 155-175 cm ūgio lietuve mergina ar našle, neturinčia vaikų, nekeliančia materialinių reikalavimų ir sutinkančia pakeisti gyvenamąją vietą. Pageidautina kraujo grupė - I-IRH+.

Lietuvos AIDS profilaktikos centro darbuotojai nuoširdžiai dėkoja gydytojui ALAIN PAVILANIS (Kanada) už knygą "Clément Olivier, m. d. Réjan Thomas, m. d., Le SIDA: Un nouveau défi Médical" siuntą. Knygos skirtos Lietuvių gydytojams

Norinčius įsigyti šią knygą prašom paskambinti mums tel. 76 79 68.

TRUMPAI DRŪTAI

PRINCAI IR BARONAI! Kaip papasakojo PAL (Pacifistinės apsigynimo lygos) arbitras Jonas Rupšys, ateity, išsiplėtus Lygai, bus renkami PAL, taip pat ir HAB (Homoseksualinio apsaivalymo bloko) Princai ir Baronai. Norintys turėti garbingą titulą paskubėkite įstoti į PAL!

CENZŪRA: nuo kito numerio "AIDS kronikos" laikraščiu įvedama cenzūra. Kokia? Pamatysite.

DISKRIMINACIJA: Šiauliuose veikia AIDS anoniminio pasitikrinimo kabinetas, vienintelis Lietuvoje turintis atskirus telefonus vyrams ir moterims. (Žr. 5 psl.)

PASLAPTINGAS SKAMBUTIS: į redakciją paskambinęs nepažįstamas rūščiu balsu pagrasino susidorosiąs. Laikraščio meninis redaktorius, išklaušęs vertingą informaciją, pradėjo mokyti "karatė".

Jūs klausotės radijo?
Kiekvieną antradienį nuo 24 val. per Lietuvos radijo II-ąją programą (271 m.) transliuojama laida "Pusvalandis apie AIDS". O kiekvieną ketvirtadienį 9 val. "RADIOCENTRO" bangomis (271 m. ir UTB) laidos "AIDS tyko" metu išgirsite viską apie "AIDS kroniką" ir dar kai ką.
SEKITE PROGRAMA!

Petras Buldinskas

Tautinio kino sužlugdymas

Dirbti nesisekė nuo pat ryto. Režisierius laisvė šlapiu rankšluosčiu apširęs braškančią galvą, apšvietėjai skundėsi, kad perdegė lempa, o operatorius atėjo su tamsiais akiniais ir pareiškė, kad filmuosis kairiaja akimi, nes į dešinę įkando vapsva ir akis visiškai užtino.

- Gerai, gerai, nors ir užsimerkęs, - burnoje režisierius D. Balionis. - Kur, po velnių, statistai? Kur statistai?

(Statistai - tai žmonės, kurie vaidina statiškus vaidmenis, t.y. dažniausiai stovi arba sėdi.) Pagaliau atvažiavo autobusas ir atvežė statistus - vietinės mokyklos moksleivius.

- Ką reikės daryti, ką vaidinsime? - vienas per kitą klausinėjo jie. Jie viską norėjo žinoti iš anksto.

Režisierius emė kantriai aiškinti, kad dabar filmuos sceną viešnamyje, o jie, vietinės mokyklos moksleiviai, turės vaidinti lankytojus. Žinoma, kai kas ir sutriko.

- Man reikia atsiklausti mamos, - pareiškė penktokė Valė. Ji mokėsi vienais penketais.

- O aš šiandien su gėlėtiais "tručikais". Ar tiks? - teiravosi septintokas Romekas.

"Kas per kvaili klausimai? - galvojo režisierius Balionis. - Ir apskritai, negi negalima buvo surasti nors kiek vyresnių... Košmaras."

Kažkodėl nesirodė pagrindinio vaidmens atlikėjas Antanas K. Jo kolegė - antrojo pagal svarbumą vaidmens atlikėja Nijolė Nainelytė kramtė nagus ir vis žvilgčiojo į kelią. Bet kelias buvo tuščias.

"Nejaugi neatvažiuos? Nejaugi veltui moviant rusvom keinaimim?" - galvojo ji.

Statistai prašė išleidžiami į fizinio lavinimo pamoką, nes kaip tik šiandien "šeštoji "Bė" turi žaisti su septintąja "Cė" kvadrata.

Įpykęs Balionis išleido juos "visas keturias puses" ir nuėjo pasitarti su scenariistu Gledriumi Žydravičiumi. Kadangi statistų nebebuvo, nutarė atsiskaityti scenos viešnamyje ir vietoj jos filmuoti sceną miškelyje.

- Važiuoja! - sukliko Nijolė Nainelytė, ir visi atsuko į kelią. Keldamas dulkes artėjo raudonas motociklas "Jawa". Visi lengviau atsėduso, nors, kaip vėliau paaiškėjo, visi be reikalo.

Tik nuipeš nuo motociklo, pagrindinis herojus Antanas K. pareiškė, kad "nieko nebus" ir jis nesutinka.

- Bet kodėl? - režisierius buvo juodas kaip debesis.

- Aš bijau...

Antanas K. pasivedė režisierių į šalį ir paaiškino, kad jis bijas AIDS.

- Na, gerai, tai naudokite prezervatyvą!

- Ne, ne, prezervatyvas - irgi ne 100% garantija.

- Tū, kad tave kur! - sušuko p. Balionis. - Nijolė, ateik čia! Šitas tipas bijo nuo tavęs užsikrėsti. Pasakyk tu jam, kad neturi jokio Aido.

- Na, aš nežinau... - sumekeno ta ožka Nijolė.

- Va, va - pasigavo Antanas K., - ar aš nesakiau! Kol neparodys sveikatos pažymėjimo, tol ir arlyn neprisileisiu!

- Kur tu dabar tą pažymėjimą išpeši?! - suriko režisierius. - Juk reikia į Vilnių važiuoti! O scena "dega"...

"Hm, - susimąstė Antanas K. - reikia gelbėti tautinį kiną".

Ir pasakė:

- Tai gal aš su žmona...

patvoriu nusprūdinu į autobusų stotelę. Nuo to laiko jo niekas nematė.

Tuo tarpu atsitokėjo režisierius ir, išgėręs kofeas saujas validolio, užverstom į dangų akim pradėjo kalbėti "Sveika Marija", nors aplinkui jokios Marijos nesimatė. Gaių gale ji pavyko prisnekloti, kad sėdėtų ramiai ir visiškai nesijaudintų. Reikėjo žiti būt gelbėti tautinį kiną. Iniciatyvos emėsi scenariistas G. Žydravičius, ir po keliolikos minučių kino studijos "gazikas" į įvykio vietą atbaidino ponį Antanienę K. Žinoma, jai tuoj pat išaiškino, kokioje kritinėje būklėje yra tautinis kinas ir kokia garbinga misija jai atiteko. Ponia Antanienė K. kiek pasispyriojo - "dėl formos" - ir sutiko. Ponas G. Žydravičius parinko patogią aikštelę netoliese augančiame pušyne, paklojo ant sausų spyglių rausvą antklodę ir pakvietė artistus. Tiesą pasakius, artistas tebuvo vienas - Antanas K. Jo žmona, visų mūsų ilūdesiai, buvo ne visai artistė, nes dirbo sostinės mėsos parduotuveje Nr.2.

Atsigulusi ant rausvosios antklodės, ji keliolika minučių ieškojo patogios pozos, paskui atsisotojo ir paliepė surankioti visus kankorėžius, kurie, neva, spaudžia nugarą.

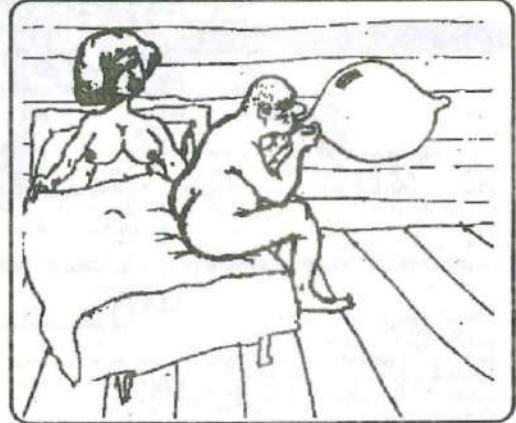
Viskas tuojau pat buvo įvykdyta. Ponia Antanienė vėl atsigulė ir, patenkinta darbu, nusiziovavo. Operatorius atrideno kamerą, o apšvietėjas N. įjungė perdegusią lempą.

- Na, pradėsime, - trindamas rankas džiugiai riktelėjo scenariistas. - Nusirenkite.

- Ką jūs pasakėte? - atvėpo ponios Antanienės K. žauna.

- Aš sakau, - nusirenkite. Negi jūs ruošiatės, atsiprašant, "birbintis" su drabužiais? - nusistebėjo scenariistas.

Na, tada kilo didelis skandalas, laimei, laiku suspėjome pabėgti ir tik iš tolo stebėjome įvykio vietą. Tirštas dulkių debesis apgaubė pasitulusiai besišvaistantią ponį Antanienę K. ir dejuojančius jos priešininkus. Viena buvo aišku - tautinis kinas galutinai sužlugdytas. Ir vis per tą prakelktą AIDS.

A. Kriščiūno piešinys

Gerbiamasis Kūrėjau!

Štai jau trečias mėnuo, kai prasidėjo "Aukšinio prezervatyvo" konkursas, o TAVO KURINIO dar nesulaukėme.

Argi tau, prezervatyvų nereikia?

Iki rugsėjo 1-osios siųskite savo darbus (humoreskas, piešinius, nuotraukas) AIDS tematika.

JŪSŲ LAUKIA VERTINGI PRIZAI:
Pirmoji vieta - 500,
Antroji - 300,
Trečioji - 100
PREZERVATYVŲ.

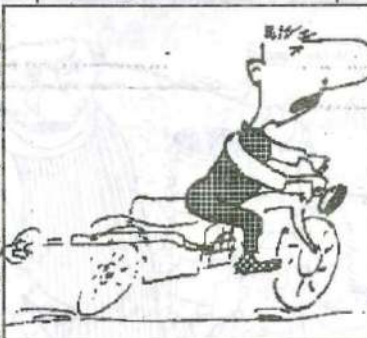

Š. m. liepos 26 - 27 d.d. Palangoje organizuojamas grožio konkursas MIS KURORTAS - 91

Kviečiamos 25 - 30 metų merginos ir moterys iš visos Lietuvos!

II arankinis turas vyks birželio 9 d. 11 val. Palangos kultūros namuose (Vytauto g. 35). Informacija tel.: 53827

TIK GROŽIS IR GĖRIS NUGALĖS AIDS!

Režisierius taip ir atsėdėjo. Apšvietėjas K. nubėgo į gretimą sodybą vandens, bet ten jį užstundė šunimis, ir tie keturkojai žmogaus draugai sudraskė visiškai naujas apšvietėjo K. kelnes "Pyramid". Nelaimingasis prisidengė pliką užpakalį varnalėšos lapais ir

Garantinis raštas

Vaistai nuo AIDS

Didysis chemikas Ričardas Smitas (Richard Smith) pradėjo neeilinį bandymą. Taip tiksliai stiklinių mėgintuvėlių, visai praitusių žarnelių ir įvairiapalviomis dėmelėmis rūsiančių kolbų turėjo užginti visiškai naujas žinonijos istorijoje, preparatas. Jo pavadinimo niekas nežinojo, nes didysis chemikas ir pats dar nebuvo nusprendęs, kaip savo "darbo vaisių" pavadinis. Tačiau, kad ir kaip jis besivadintų, tai turėjo būti pats reikalingusias žmogui vaistas - taip, tai vaistas nuo AIDS!

R. Smitas gyveno gana nuošaliamame provincijos miestelyje, pačiame jo pakraistyje, kaip tik tarp senų kapinių ir klaučių fermos. Jo laboratorija buvo namo rūsyje - užėmė beveik 140 kvadratinį metrą. Galite įsivaizduoti, koks buvo pats namas... Beje, šito namo chemikui pavydėjo visas miestelis, ponitės nuolat grauždavo savo vyrus, kad šie nesugebėjo, nenorėjo ar nepajėgė surasti panašios pilsaitės. Jos neatstodavo ir kartais ištais dieną grieždavo dantimis. Pasitrušė atsidavo pagriežti dantimis prie Ričardo Smito namų, nuo ko pradėjo viduriuoti fermos klaučės. Žodžiu, dėjosi negeri dalykai...

Tuo tarpu, kai visas miestelis pavydėjo chemikui didžiulio namo, vienintelis žmogus pasenulyje jam pavydėjo visai ko kito - šlovės!

Tai buvo miestelio gydytojas seksopatologas Gervazijus Triūbelė.

"Ne, šito nebus, aš šito neįsivaizduoju... - Įniršęs galvojo ponas Triūbelė, - kad jis pagaminotų tuos vaistus, o aš lindėčiau žėsčtyje? Ne, ne, šito nebus! Juk įėjus jis atras vaistus nuo AIDS, tai niekas nebijos užsikrėsti, visi pradės sanytkiauti laisvai ir su kuo papuolė, be jokios baimės ir sąžinės graužimo. Juk tada išnyks visos seksologinės problemos: nuo frigidiškumo iki impotencijos! Ir aš liksiu be darbo! O šiaube, ir

kas beisaisia - niekas nebenaudos prezervatyvų! Mano gyvenimas krinta į bedugnę! O kaip būdavo puiku: ateina moteris, tu jai išrašai receptą prezervatyvui, paskui praktiškai parodai, kaip juo naudotis... Kai kurios ponitės ateidavo po kelis kartus, nes vis užmiršdavo, kuria puse jį reikia užmauti... O dabar?..."

Ir didžiai gerbiamas seksopatologas nusprendė padaryti negražų dalyką: išvogti naująjį preparatą.

Tą patį vakarą jis patykojo Ričardą Smitą prie leuko tualetu. Vos chemikas įėjo vidun (gamtos reikalo genamas), Gervazijus akies mirksniu užkėlė duris trijų colių ilgio vinimis. Dėl viso pikto į plyšius pripylė kilij. Į pasipiktinimo fiksaius iš vidaus - nereagavo. Toliau viskas ėjo pagal scenarijų...

Po pusvalandžio iš kilnių fermos išėjo bėrys moterų. Jų dėmesį patraukė neįprastas triukšmas, sklindęs lyg nuo Smito namų, lyg nuo tamsoje skendinčių kapinaičių. Moterėlis persižengio ir telkinio pasileido į namus. Neilgai trukus iš miestelio pajudėjo pagaliai ir šakėmis ginkluotų vyrų kolona.

Prickyje ėjo dvasininkas su krapylu ir šlakstė pagrivius. Dėl viso pikto. Kaip vėliau paaiškėjo, visai be reikalo. Triukšmas sklido ne nuo kapinaičių ir ne nuo chemiko namų, o nuo vienios būdelės palaukėje. Šiaip taip atlupe vinis ir išlaužė kelias lcasas, miestelio gyventojai išvadavo didįjį chemiką. Tačiau šis net nepadėjo, o patimodamas vis dar nuleistose kelnėse, įbėgo į namą, iš kur netrukus pasigirdo beviltiškas klyksmas:

- Jie pavogė mano išradimą!

Paskui kažkas spragtelėjo chemiko galvoje ir jis pradėjo kalbėti nei į tvorą, nei į mieta apie kažkur prie Balbieriško gyvenančią anūkį ir jos katytę Maricą. Čia visi ir suprato, kad ponis Smitui pasimašė protas, ir miestelio policininkas nuosavu automobiliu išvežė chemiką į artimiausią psichiatrinę ligoninę...

Taip, tai buvo didelis pyktis, sukūręs visą miestelį. Bet labiausiai sukūtas buvo gydytojas Triūbelė. Žinia apie išprotėjusį chemiką sunkiai prisilgė jautrią seksopatologo širdį, ir štai jau ketvirtą naktį jam sapnuojosi tas pats košmaras: vienioje palaukės būdelyje nusileidęs kelnes stovi ir dainuoja didysis chemikas, o laikas bėga ir niekas, niekas jam neatidaro durų, ir niekas jo dainos neišklauso...

Gervazijus pašoko iš lovos visas suprakaitavęs. Už lango švietė pilnatis, kažkur kitoje miestelio pusėje antiejo šuva.

"Kažką reikia daryti! Aš taip nebegaaliu. Nebegaaliu imtis praktinių užsiėmimų, moterys manęs nebedomina, rankos dreba, kojos dreba, tarp kojų vėlniai žino kas dedasi... - Gervazijus susiėmė galvą rankomis. - O, juk aš padariau nusikaltimą! Aš atėmiau iš žmonių teisę be baimės mylėti vienas kitą, be baimės turėti vienas kitą... Ne, ne, reikia kažką daryti. Reikia paskelbti šitą vaistą visam pasauliui! Bet kaip? O gal preparatas dar nepabaigtas? Aš būtinau turį jį išnėginti. Kas bebūtų, aš tai padarysiu! Išgersiu, o paskui susieisiu krūvon su ta kekše Nastasija. Ji tai jau garantuotai turi AIDS..."

Tai štai ką nutarė Gervazijus. Ir ilgai nelaukęs išsitraukė iš palovio pavojingą vaistą. Tai buvo į puslitrinį stiklainį supiltas žalias tvas skystis. Gervazijus persižengio ir užsivertė stiklainį, pajuto, kaip preparatas iš pradžių vangiai, o po to didele banga užplūdo gerklę.

"Fui, šlykštynė..." - pagalvojo jis, pastatęs tuščią stiklainį ir užkandęs duonos kriaušlę. Staiga akyse pažiro kibirkštys, mėnulis pradėjo sukintis ratu ir Gervazijus apalpęs parkrito ant grindų.

Kitą rytą pašininke Darata tokią jį ir rado. Greitai iškvietė policininką, ir šis nuosavu automobiliu išvežė leisgyvį Gervazijų į sostinę. Poną Triūbelę beveik pavyko išgelbėti. Sakau "beveik", nes išgelbėti jį pavyko ne visą: operacijos metu studentas praktikantas visiškai netyčia

nupjovė vieną labai svarbų pono Gervazijaus dalykėlį. Bet, nežūrint to, po dviejų savaitų seksopatologas buvo išrašytas. Ir čia atsitiko nenumatytas dalykas: jis pasiprašė nuvežamas ne namo, o į vieną psichiatrinę ligoninę. Įdomus sutapimas - toje ligoninėje jau dvidešimta diena apie savo anfikėles katytę pasakojo buvęs chemikas Ričardas Smitas...

Gervazijus su bėpročiu kalbėjosi tris valandas. Pokalbio metu be viso kito paaiškėjo, kad katytė Marica buvo kelis kartus užlipusi ant stogo, pagavo 24 peles, ir dar daug įdomių dalykų. Primityviai klausinėjamas, kokiomis dozėmis reikia gerti naująjį preparatą nuo AIDS, chemikas pareiškė, kad jį reikia ne gerti, o tepti ant kūno, o paskui vėl pradėjo pasakoti apie katytę Maricą...

Tad Gervazijus suprato padaręs klaidą. Jis paliko bepasakojantį chemiką ir išvažiavo namo. Čia jau buvo susidaręs didelis pacientų cildė. Nuo rytojaus gydytojas seksopatologas pradėjo darbą: vėl išrašinėjo receptus prezervatyvams, vėl siuntinėjo ponitės į vaistinę, o praktinius užsiėmimus (dideliam pacientų džiaugsmui) pavėdė asistentams - besipraktikuojantiems sostinės studentams.

Anekdotai

Intelektualams

* Vaistinėje liko tik juodi ir žaliais kvadratais margi prezervatyvai. Po ilgo dvejojimo vyras nusipirko juodų ir vakare su žmona išbandė jų efektyvumą.

Tačiau po kelių mėnesių jo žmona pagimdė berniuką. Berniukas buvo gražiai juodas. Savo įtariam vyrui ji džiaugsmingai sušuko:

- Kokie mes laimingi, brangusis! Ar tu įsivaizduoji: aš gi būčiau galėjusi pagimdyti vaiką su žaliais kvadratais!

* Atsidūręs didesnėje kompanijoje, ponas Krukas mėgsta klausiti:

- Ar jūs negirdėjote apie naują viešnamį X gatvėje? Pasakoja, kad jo keistoka architektūra. Vidury didelio salono yra laiptai...

Tada Krukas juos pavaizduoja, sukdamas ranką. Kiekvieną kartą kuris nors vyras pasuferuoja:

- Spiraliniai laiptai.
- Taip! - linksmi sušunka Krukas - Aš jau matau, kad jūs ten buvotė.

Iš esperanto kalbos vertė
Valentinas Randis

-Kai užaugsiu - būtinai naudosisiu...

Sauliaus Ramoskos nuotrauka

Donaldas Bilinevičiaus piešiniai

Linkime geros sveikatos!

Redaktorius
Artūras Butkevičius

AIDS
KRONIKA

Mėnesinis laikraštis "AIDS kronika"
Mūsų adresas: 232021 Vilnius,
Moliėtų plentas 40, telefonai: 76 32 38,
35 04 65, telefaksas: 35 02 25

Formatas A3, 2 sąl. spaudos lankai,
ofsetinė spauda. Tiražas 10 000 egz.

S L 428 Užs. Nr. 1130

Red kolegija: Artūras Butkevičius (redaktorius), Saulius Caplinskas, Asta Lapinskaitė, Rūta Milnavičiūtė, Algimantas Kriščiūnas (ars. sekretorius), Aldona Rėkavienė, Lina Smid. Prie laikraščio išleidimo prisidėjo: Jolanta Klietkaitė, Svajonė Zarenbaitė, Dalia Palūnienė.